

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 279/2014
03.06.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.К., због кривичног дела незаконит лов из члана 276. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.К., адвоката Р.С. из К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 6К. 2202/10(09) од 25.02.2013.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-2069/13 од 03.06.2013.године, у седници већа одржаној дана 03.06.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.К., адвоката Р.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 6К. 2202/10(09) од 25.02.2013.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-2069/13 од 03.06.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 6К. 2202/10(09) од 25.02.2013.године, окривљени Р.П. и Д.К., оглашени су кривим, као саизвршиоци, за кривично дело незаконит лов из члана 276. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика (КЗ) и осуђени на новчане казне у одређеном износу од по 30.000,00 (тридесетхиљада) динара, које су дужни да плате у року од 2 месеца рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да ће наведене новчане казне уколико их окривљени не плате у остављеном року бити замењене у казне затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати као један дан затвора. Истом пресудом, окривљени Р.П. и Д.К. обавезани су на плаћање суду паушала у износу од по 3.000,00 динара и осталих трошкова кривичног поступка у износу од по 1.530,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и на плаћање оштећеном Л.у. Ж. из А. стварних и нужних трошкова у износу од 63.000,00 динара у року од 3 месеца под претњом принудног извршења;

према окривљеном Р.П. изречена је мера безбедности одузимања предмета и то, једне ловачке пушке марке „ИЖ 27“ фабричког броја ... са ремеником, оружног листа бр. ... за наведену пушку, реденика за муницију са 17 метака калибра 12мм, а оштећено Л.у. Ж. из А. за остваривање имовинскоправног захтева упућено је на парницу.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1-2069/13 од 03.06.2013.године, одбио је као неосноване жалбе окр. Р.П. и браниоца окр. Д.К. и пресуду Основног суда у Крушевцу 6К. 2202/10 (09) од 25.02.2013.године, потврдио.

Бранилац окр. Д.К., адвокат Р.С., поднео је захтев за заштиту законитости против означене пресуде Апелационог суда у Крагујевцу, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези са чланом 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом Врховном касационом суду да донесе пресуду којом ће усвојити захтев, преиначити првостепену и другостепену пресуду и окр. Д.К. ослободити. Из разлога побијања пресуде и предлога изнетих у захтеву за заштиту законитости произилази да бранилац окр. Д.К. захтев подноси и против пресуде Основног суда у Крушевцу 6К. 2202/10(09) од 25.02.2013.године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 101/11, 121/12, 32/13, 45/13 и 55/14) (у даљем тексту: ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. Д.К., сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, применом члана 604. ЗКП, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.К., адвоката Р.С., је неоснован.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП (члана 368. став 1 тачка 10. ЗКП- „Службени гласник РС“ бр. 58/04 ... 76/10), која је истакнута као разлог подношења захтева за заштиту законитости браниоца окр. Д.К., према наводима захтева, учињена је тиме што је правноснажна пресуда заснована на потврди Полицијске станице Александровац (од 13.11.2009.године) о одузетим предметима од окривљених, која садржи констатацију да се одузима „одстрелени“ зец и коју суд, пошто је неоспорена од стране окривљених, узима као њихово признање извршења дела и као неспоран доказ о начину усмрћења зеца, иако су окривљени оспоравали да су одстрелили зеца, а полицијски службеници нису стручни да утврђују узрок смрти.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда, нису основани. Овим наводима, као и одбранама окривљених током првостепеног поступка, није оспорена законитост начина прибављања поменуте потврде и значај исте као доказа да су од окривљених (окр. Р.П.) критичном приликом одузети предмети наведени у потврди, већ је оспорена садржина потврде у

погледу констатације да је од окривљених одузет „одстрелјени“ зец, дакле као чињенично питање.

Међутим, чињеницу да су окривљени, у време, на месту и на начин како је описано у изреци првостепене пресуде, противно прописаним забранама у погледу лова дивљачи, уловили једног дивљег зеца (који је од њих одузет), првостепени суд, према разлозима првостепене пресуде, није ни утврђивао на основу наведене потврде о привремено одузетим предметима, већ другим изведеним доказима, превасходно исказима сведока очевидаца Р.П., Д.М. и М.Е., као и на основу садржине рачуна ветеринара, Б.П. који је прегледао зеца одузетог од окривљених, а којим потврђује извршену услугу давања стручног мишљења и стављања ушне марке на „одстрелјеног дивљег зеца“, те довођењем у везу ових доказа са одбранама окривљених које суд цени као негирање извршења дела и покушај избегавања кривичне одговорности, а не као признање дела на основу поменуте потврде, како се неосновано наводи у захтеву за заштиту законитости.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, на коју се, неосновано, указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. Д.К., Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.

